

отъ наши-ты учюдиха ны, конто отидоха рано на гроба: И като ненамѣриха тѣло-то мѡ, додоха и казаха, какъ и Ангелы видѣлы, конто дѡмали, че є живъ. И отидоха нѣкои отъ наши-ты (дрѡжина) на гроба, и намѣриха тѣи сѡщо, каквото и жены-ты рѣкоха, а самага него не видѣха. И той имъ рече: О! бездмніи и забавніи сѡ сѡрдце-то за да вѣрвате за сички-ты оныа (работы), конто сѡ рекли Пророцы-ти. Не тыа ли (страданіа) трѣбѡваше да пострада Христосъ, и да влѣзе въ слава-та сѡ; И начала отъ Моисеа, и отъ сички-ты Пророцы, и разказѡваше имъ отъ сички-ты писаніа, конто сѡ (писани) заради него, и приближиха сѡ до село-то, въ кое-то тѣ отиваха: а той сѡ правѡше че ѡце иди по на далечъ. Но тѣ го принѡждаваха, и дѡмаха: приноѡцѡвай сѡ насъ: заѡто сѡ є привечерило и прѣминала сѡ є де-нь-тъ: и влѣзе сѡ тѣхъ да приноѡцѡва. И като сѣдна сѡ тѣхъ, зема хлѣбъ, и благослови го, и расчѡпи и даѡаше имъ. И тѣмъ имъ сѡ отвориха тогава очи-ты и познаха го, а той быде невидимъ тогава отъ тѣхъ, и рѣкоха помѣждѡ си: не горѡше ли сѡрдце-то наше въ насъ, когато говорѡше (той) сѡ насъ по пѡта, и разказѡваше ни писаніа-та? И станаха тоа часъ и върнаха сѡ въ Іерусалимъ, и намѣриха събраны єдинадесать-тѣ, и дрѡгы-ты, конто вѣха сѡ тѣхъ, кои-то дѡмаха; заѡто на истина възкрѣсна Господь, и ѡвиса на Сімона. И

тѣ казаха оныа (работы), ѡто выдоха по пѡта, и какво го познаха, когато расчѡпѡваше хлѣбъ-тъ.

Въскресно евангеліе С.

Отъ Лѡка, зачало 114.

То онова вѣмѡ, като възкрѣснѡ. Исѡсъ отъ мъртвы-ты прѣдстанѡ посрѣдъ ученицы-ты сѡ, и рече имъ: миръ вамъ. И тѣ сѡ уплашиха много и растрѣпераха сѡ отъ страхъ, и мысѡлаха че глѣдатъ дѡхъ. И той имъ рече: заѡ сѡ смѡщавате? и заѡ влизатъ въ сѡрдца-та ви такѡви мысли? Вижте ли рѡцѣ-ты и нозѣ-ты, че сѡмъ сѡѡиѡ азъ. Осажете*) ма и вижте, че дѡхъ-тъ плоть и кости иѣма, каквото ѡ видите мене да имамъ. И като рече това, показа имъ рѡцѣ-ты и нозѣ-ты. И понеже тѣ не вѣрѡваха оѡе отъ радость, и сѡ чѡдѡха, той имъ рече: имате ли нѣѡо за ѡденіе тѡка? И тѣ мѡ дадоха єдна часть отъ рыба печена, и малко медъ. И той зѣ, та ѡде прѣдъ тѣхъ. И рече имъ: тыа сѡ оныа дѡмы, конто ви говорѡхъ, когато оѡе вѣхъ сѡвѡсѡ, какъ трѣба да сѡ испѡлнѡтъ сички-ты оныа (пророчества), ѡто сѡ написаны въ закона Моисеѡвѡ и въ пророцы-ты, и въ псалмы-ты (Давідовы) за мене. Тогава имъ отвори ума да разѡмѣѡтъ писаніа-та: И рече имъ: че тѣи є писано, и тѣи трѣбѡше да пострада Христосъ, и въ третіа день да въз-

крѣсне

*) ПОХВАНЕТЕ